

Učiteľ, celú noc sme sa namáhali, a nič sme nechytli. Ale na tvoje slovo spustím sieť. (Lk 5, 5)

(Maroš Riník) Ježišov príkaz: „Zatiahni na hlbinu...“ sa javí profesionálnym rybárom ako urážka. Azda nerozumejú svojmu remeslu a neloví sa len v noci? Rovnako je zbytočné evanjelizovať tam, kde nikto nie je. Zbytočná nočná námaha poukazuje na márnosť všetkej ľudskej snahy, keď sa snažíme ustanoviť Božie kráľovstvo vlastnou vôľou. Aj Mojžiš bol v pokušení zachrániť svoj národ vtedy, keď bol pri sile. To, čo chcel urobiť sám, mu napokon prikázal Boh, keď už bol bezmocný a nechcelo sa mu. V Petrovej odpovedi zaznieva niečo medzi Zachariášovou námietkou a odpoveďou Márie. Ako je to možné? Ako sa to stane? Poslušnosť Pánovmu slovu je jediný motív, prečo môžeme dúfať v nemožné. Zároveň skrze poslušnosť Peter objavuje aj svoj hriech. Len pred Božou pravdou a pred darom jeho milosrdenstva môžeme objaviť pravdu o sebe. Preto len ten, kto pozná svoju skutočnosť a zakúsi Pánovo milosrdenstvo, len ten môže dostať aj nové poslanie: loviť ľudí pre Božie kráľovstvo. Kolkí okolo nás sú ponorení do mora hriechu a oddelení od Boha? Identitou každého kresťana je poslušne spúšťať sieť do týchto priepastných hĺbok smrti, aby Boh mohol nájsť tých, ktorí sa stratili, alebo zachrániť tých, ktorí zahynuli.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)